

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
19:05	20:05	ת"א:
18:48	20:03	י-ם:
18:56	20:06	חיפה:
19:04	20:03	ב"ש:

בית נאמן

הקבלת פני רבו - פסח תשע"ו

באולמי היכלי מלכות בני-ברק

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן
שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או ב'קול נאמן':
079-9-367-367

ט"ז ניסן יום א'
דחול המועד
פסח

הנכתב על אחריות העורכים בלבד

מורי ורבותי, כבוד מרנן ורבנן הרבנים הגאונים שליט"א, כל אחד לפי כבודו ולפי מעלתו. כבוד הקהל הנכבד שרקד במשך ארבעים דקות, והראה לנו במוחש מה זה חיים של חילוץ עצמות, וזה בזכות הזמר היקר מר הרצליך, מה פירוש "הרצליך" באידיש? "מכל הלב", הרקיד אתכם מכל הלב. וכבוד ידידנו היקר הרב אלי ישי, שעושה הרבה למען התורה.

זכותו של מרן הרב עובדיה ע"ה

א. רוחו של מרן הרב עובדיה חופפת על הכנס הזה! אתם יודעים למה? כי לפני הרב עובדיה ע"ה היו בחורים ספרדים בישיבות מעט מזעיר, כל תלמידי הישיבות ביחד היו כמה אלפים ורק שבעה אחוז מהם היו ספרדים, ורובם היו מ"פורת יוסף" זה כל מה שהיה (י"היו לרצון אמרי פי", פ"י ר"ת פורת יוסף), והרב דחף שיפתחו עוד ישיבה ועוד תלמוד תורה.

"וירד משה מן ההר אל העם"

ב. והרב ידע לעלות למרומי גבהים, עם כל הגאונים וכל הפוסקים הראשונים והאחרונים, וגם לרדת עד למטה אפילו לילד קטן פשוט. היה מעשה באדם שהיו לו כמה ילדים, והם היו מכבדים אותו, אבל ילד אחד היה שובב, והיה מתחצף ומבזה את אביו כל הזמן ("מסנת" בערבות), ובא אביו והתלונן לפני הרב: מה אעשה לבן שלי? הרב קרא לילד ושאל אותו: למה אתה עושה ככה לאבך? אמר לו: אבא שלי שונא אותי, וכל הזמן הוא מרגיז ומכעיס אותי, איך אני לא אחזיר לו? הרי מידה כנגד מידה. אמר לו הרב: אם אני נמצא על ירך אתה עושה ככה לאבך? אמר לו: לא, אם הרב על ידי אני לא עושה ככה, אמר לו: אם ככה יש לי עצה טובה, בא נצטלם אני ואתה ותשים את התמונה שלנו בחדר שלך, וכל פעם שאתה רוצה לפגוע באבא, תסתכל עלי ותראה שאני נמצא שם. הרב הביא צלם, חיבק את הילד השובב הזה, וככה הם הצטלמו ביחד, אמר לו: עכשיו תגדיל את התמונה ותעשה לה מסגרת, ותשים אותה בחדר. ומאז הילד כבר היה מכבד את אביו, עד שבא האבא לרב ואמר לו: הוא מכבד אותי יותר מכל האחים שלו. ככה נהג הרב בחכמה רבה, לא בצעקות ולא בכעסים, לא כעס עליו ואמר לו: כתוב כבד את אבך, השוה הכתוב כבוד אב לכבוד שמים (קידושין ל ע"ב), כי מה הילד הזה מבין בכבוד שמים? הוא לא מבין כלום, לכן צריך לרדת למטה. כתוב: "וירד משה מן ההר אל העם" (שמות י"ט ע"ד), המלים "וירד משה" הם בטעם דרגא תביר, כלומר תשובור את הדרגות שלך ותרד לעם, וזה המיוחד שהיה ברב.

הרב של כל כדור הארץ

ג. הקב"ה נתן לנו בדור הזה חכם שאיחד את כל עם ישראל, גם אשכנזים וגם ספרדים, כי כולם לומדים בספריו, יש שלומדים בצנעה בחדרי חדרים ויש שלומדים בפרהסיא, אבל אין אחד שלא לומד. פעם הרב רפאל כהן שליט"א, היה בשדה התעופה בג'רבא, ושמע את אחד העובדים שם שהוא לא יהודי, שאמר: "הרב עובדיה זה הרב של כל כדור הארץ!" ושלא להאמין שהרב עובדיה גדל במשפחה של אנשים פשוטים, וזה מראה מה התורה יכולה לעשות מהאדם. באנציקלופדיה לתולדות גדולי ישראל, כתוב על רש"י ככה: "היצירה הנפלאה שיצרה היהדות בלי שום השפעה מבחוץ", כלומר רש"י לא

למד פילוסופיה הגיון מתמטיקה וכדו' כמו בספרד, אלא למד הכל מהתורה, ואיזה סגנון מיוחד יש לו, איזו פדגוגיה יש לו, איזו גאונות, איזו עצמה, איזו חכמה, איזו ענוה, איזה הסבר. ובדורנו יש לנו דבר כזה, זה הרב עובדיה ע"ה שגם הוא גדל בלי שום השפעה מבחוץ אלא הכל מן התורה, וכשאתה קורא תשובה שלו ביביע אומר או ביחווה דעת ובכל מקום, אתה מתמלא קנאה, איך בדור כזה יצא אדם כזה.

גדולתו של הראש"ל הרב שלמה משה עמאר שליט"א

ד. והרב עמאר שליט"א, אתם לא יודעים אחד ממאה מהשבחים שלו. השבוע הייתי בירושלים, והביא לי בחור אחד חוברת "קנין תורה", והיא מכילה דרשות של הרב שליט"א על כל אחד מקנייני התורה הכתובים בפרקי אבות (פ"ז מ"ו), ועל כל קנין מביא משל או סיפור, ומביא גם עובדות וסיפורים על רבנים ממרוקו או מארץ ישראל, והדברים כ"כ מתוקים ונחמדים. ואחד הסיפורים "בדידי הוה עובדא" (שמעתי אותו מפיו לפני כו), שהיתה אשה שבעלה "חוסל" ע"י אנשי עולם התחתון, ונשארה שבע שנים עגונה ולא מצאו לה היתר, כי איך אפשר להציל מפיהם של האנשים האלה? הרי כל אחד מפחד לספר איך הרגו אותו ואיפה שמו אותו. אבל הרב אחרי עמל וטורח, הצליח בדרך לא דרך לדובר ולדבר איתם, ולקח מהם עדויות ועם המשטרה, וכתב על זה קונטרס (של שמונים עמודים בערך) להתיר אותה, והרבנים בפתח תקוה לא הסכימו איתו, אבל הוא שלח את זה לרבנים בירושלים וכמובן גם לרב עובדיה ע"ה, והם עיינו בו והסכימו איתו. וככה הרב הוציא אותה מעבדות לחירות, ושיחרר אותה מעגינות.

כוחם של חכמי ישראל

ה. וזה כוחם של חכמי ישראל, שהם דואגים לכל יהודי ולכל נדכה, דואגים לכל מר נפש וקשה רוח, "אשה קשת רוח אנכי וגו' ואשפוך את נפשי לפני ה'" (שמואל א' א' ט"ו), ותלמידי החכמים נתרבו מ"את ה' אליהך תירא" (דברים י"ג), לרבות תלמידי חכמים (פסחים כ"ב ע"ב). וזה מה שלומדים מהתורה ומקבלת הפנים ביום טוב.

והריקודים שלכם, אני מאחל לכם שתזכו לרקוד ככה בעז"ה - בקרוב בקרוב בקרוב בקרוב - לפני מלך המשיח.

"ונשגב ה' לבדו ביום ההוא"

ו. הפסוק אומר: "כי תבואו לראות פני מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי" (ישעיה א' י"ב), כי תבואו לראות ר"ת כתל, כלומר אם אתם באים לכותל אל תיכנסו הלאה בלי שאתם טהורים, מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי" זה על הר הבית.

1. ככה אומרים בשפה של היום, לא הוגים ח"ו אלא רק מחטלים...

ובשלמא על השלישי אתה מברך כי הפסקת בברכת המזון, והסברא הזאת נראית נכונה, וככה נהגו בספרד (כ"כ מרן בב"י ס"ל תע"ד), **לכן אי אפשר כעבור מאות שנים להחזיר הכל הלאה, את הגלגל אי אפשר להחזיר, כי ככה נקבע.**

הרמב"ם קיבל דעת רב האי גאון

יא. הרמב"ם (פ"י מהל' שמיטה ויובל ה"ו) מלמד אותנו: **"הקבלה והמעשה הם עמודי ההוראה"**, והרמב"ם בחשבון שנת השמיטה (שם ה"ג) היתה לו שיטה אחרת, שלא כדעת רב האי גאון (הובא בכ"מ שם ה"ה), והרמב"ם טען עליו בתשובה (הובאה שם) שהוא קרא חצי סוגיא והשמיט מחציתה. אבל למעשה אמר "אני לא יכול לזוז מדברי רב האי גאון". וכמה זמן עבר מרב האי גאון עד הרמב"ם? רב האי גאון נפטר בשנת ד' אלפים תשצ"ח, והרמב"ם לכל המאוחר נולד בשנת תתצ"ח (ויש דעה תתצ"ה), זאת אומרת שמפטירת רב האי גאון עד שנולד הרמב"ם עברו רק מאה שנה בלבד, ואפ"ה הרמב"ם כופף את ראשו הגדול לפני רב האי גאון ואמר קיבלתי את דעתו, כדי שלא נעשה חדשות.

הכרעות מרן עד סוף כל הדורות

יב. ואני רואה בספר "אדרת שמואל" על הרב שמואל סלאנט, שיש מחלוקת גדולות אצל אחינו האשכנזים אם אומרים הלל **בליל ראשון של פסח**, הרמ"א (ס"א תפ"ז ס"ד) אומר שלא אומרים הלל בערבית, והגר"א משמע מדבריו שאומרים (ע"י ס"י תרע"א ס"ז), וגם הנודע ביהודה היה אומר (ע"י בשו"ת תשובה מאברהם ח"א ס"ז צ'), ואח"כ באו ועשו כל מיני פשרות, כמו לומר הלל אחרי קדיש תתקבל או הלל בלי ברכה או שהחזן יברך ויוציא את כולם. **אבל לנו אין מחלוקת, כי מרן (שם) פסק שאומרים הלל עם ברכה, ואנחנו קיבלנו את זה עד סוף כל הדורות, ומרן לא פסק כן מלבד, אלא ע"פ כללי ההוראה שהיו קבועים וידועים או ע"פ מנהגים.**

שלא לעשות חדשות

יג. ולכן אל נא רבותי, אל תחפשו חדשות, "עושה חדשות-בעל מלחמות", וכמו שאומר החתם סופר (ח"א חאו"ח ס"י כ"ח ועוד): "החדש אסור מן התורה". ויש לנו הרבה במה להתגדר. יש כל מיני דברים קטנים שלא מעלים ולא מורידים, וכמו שאחד שאל אותי אם לומר הגֶפֶן או הגֶפֶן, אמרתי לו: תגיד מה שאתה רוצה, **הנכון לומר הגֶפֶן** כמו המכין מצדדי גֶבֶר ושלא עשני עֶבֶד, **אבל אם אמרת הגֶפֶן אתה יוצא ידי חובה**, וכי אמרת קוקה קולה? אמרת הגֶפֶן, זה גם בסדר.

"גוי אחד בארץ"

יד. אבל יש דברים שנקבעו לדורות, ולא כדאי שכל חכם יעשה אחרת, כי זו מגמה מסוכנת. למה? משום שאם אתה עושה ככה השני יעשה אחרת, ואח"כ מישהו אחר יאמר אני לא מקבל את הסמכות של הרמב"ם אלא של הגאונים שלפניו, ואח"כ יבוא עוד אחד ויאמר אני מקבל את הסמכות של האמוראים, ואפילו שהגמרא אומרת (פסחים י"א ע"א ועוד): "והא דרב אשי בדותא היא" אני אומר שרב אשי בסדר, ואח"כ מישהו אחר ימשיך הלאה ויאמר אני רוצה לפסוק כמו רבי אליעזר, שעשה נסים ומופתים בחרוב ומעין המים וכו' (ע"י מציעא ב"ט ע"ב), אז אני פוסק כמוהו שמותר לחרות עצים בשבת להכין סכין למילה (שבת ק"ל ע"א), וכן על זו הדרך, ואח"כ ב"מ העם מתפרד ומתפורר, ואנו צריכים להיות "עם אחד", וכמו שכתוב: "ומי כעמך ישראל **גוי אחד בארץ**" (שמואל ב' ז' כ"ג).

כדי לזכות לברכת הקב"ה צריכים להיות עם אחד

טו. וכשנהיה כולנו "עם אחד" הקב"ה יברך אותנו, "יוסף ה' עליכם עליכם ועל בניכם" (התלים קט"ו ד'), **ומאיפה לומדים את זה?** כתוב: "כה תברכו את בני ישראל אמור להם, יברכך ה' וישמרך" (במדבר ו' כ"ג-כ"ד), בהתחלה בני ישראל אמרו להם זה **בלשון רבים**, ואילו **בברכה** יברכך, וישמרך, פניו אליך, ויחנך, וישם לך שלום, זה **בלשון יחיד**, כי כולנו צריכים להיות עם אחד, **ואח מאח לא יפרד, ואי"ה בשנה הבאה, כי תבואו לראות פני** (תשע"ז לפ"ק), **נתאסף כולנו יחד עם כל ישראל בבנין בית המקדש בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן ואמן.**

אמנם הרשעים האלה "אונסק"ו" אומרים שלא קוראים לזה "הר הבית" אלא "מסגד אל אקצא", אבל שיידעו להם שעוד לפני אלפיים שנה היה אחד שמו "אדרייאנוס שחיק עצמות", אתם זוכרים אותו? הוא היה קיסר ברומי, והוא אמר לקרוא לירושלים: **"איליה קפיטולינה"**, מישוה היום **זוכר את השם הזה?** מי שיקח נהג נוצרי ויאמר לו: "תסיע אותי לאיליה קפיטולינה", יאמר לו: מה אתה אומר? ווס? איזה קפיטולינה? **כי נשכח השם הזה, ואיפה רומי ואיפה אדרייאנוס היום?! נשכח אדרייאנוס נשכחו רומי ונשכחו אליהם ועצביהם, וככה יישכח גם השם הזה "אונסק"ו", הכל יישכח, וכמו שכתוב: "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא והאלילים כליל יחלוף"** (ישעיה ב' י"ז-י"ח), וככה אומר רבי יהודה הלוי (בשירי "ציון הלא תשאל"): "ישנה ויחלוף כליל, כל ממלכות האליל, חסנך לעולם, לדור ודור נזרייר", **כי היופי שיש בתורה הוא קיים לעולם!**

עדויות מחזקות באמונה

ז. ביום הולדתי הביא לי אברך יקר בשם ר' עזריה כהן, ספר "ארכיאולוגיה תנכית" של **הרב זמיר כהן שליט"א**, קראתי אותו כולו ביום אחד, והנה שם כתוב כמה דברים שכ"כ מחזקים באמונה, כמו הסיפור של נח איך שהוא מופץ בכל עמי התבל, ולפני אלפי שנים כולם מספרים את אותו סיפור, וכן שמות שבעים אומות, ואיך שאברהם אבינו עבר מכאן ומכאן, עם כל מיני תמונות. והוא מצא שם עוד דבר, יש כתובת עתיקה שמספרת על "בלעם בר בער", וזה בלעם בן בעור (בעור חסר ו"ו, כי לא מגיע לו ו"ו), וכתוב שם שהוא צם יומיים מפני שהיה בצער שלא יכול לקלל את ישראל, והתורה לא סיפרה את זה.

מאיפה ידע בלעם את שם "שדי"

ח. ואח"כ **בלעם מזכיר שם "שדי"** (זה מתורגם באנגלית מהמקור), ומאיפה בלעם יודע שם "שדי"? בזה התיישב לי פסוק בתורה, **כי כל פעם בתורה כתוב "שדי" עם "אל"**, כמו: "אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים" (בראשית י"ז א'), "אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצייך יצאו" (שם ל"ה י"א), "וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי" (שמות י"ג), ואילו **בלעם כתוב: "מחזה שדי יחזה"** (במדבר כ"ד ד'), **ולמה לא כתוב גם "אל" כרגיל?** אלא שבלעם ידע את השם הזה "שדי" בלבד בלי צירוף. ואיך הוא ידע אותו? כי הגמרא אומרת (תגינה י"ב ע"א): "שדי" - שאמר לעולמו די, ומה פירושו? כי הרי העולם הוא כדורי ולא מאורך, והמידה שלו היא: 3.14, כלומר אם הקוטר למשל 100 אז ההיקף דהיינו המעגל הוא 314, וזה שם "שדי" בגימטריא 314, ואם הוא היה מאורך כמו אליפסה אז המידות שלו היו שונות לגמרי, וזה הכוונה "שאמר לעולמו די", דהיינו שהעולם התרחב והתרחב ואמר לו הקב"ה: תעמוד ותהיה כדור גיל לא אליפסה. ובלעם ידע את זה, והנה הפסוקים בתורה מתאימים לדבר הזה. וכן בספר איוב (חברו של בלעם לפי המדרש) רגיל שם "שדי" ללא שם ליווי.

קבלנו הוראת מרן

ט. ואיך אנחנו יודעים שעם ישראל מאוחד? מזה שכולנו עשינו פסח באותו לילה - ליל שבת שעברה, ואין מקום בעולם שיגידו שיש להם חשבון אחר אלא כולם אותו דבר, וכולנו אומרים ח"י ברכות בתפילה עם תוספת ברכת למינים, וכולנו עושים שלש תפילות ביום, כל העדות אשכנזים ספרדים תימנים, כולם אותו דבר. **ולנו הספרדים יש את מרן שהולכים על פיו**, כתוב: "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב" (דברים ל"ג ד'), משה ר"ת מרן שקבלנו הוראותיו, וככה זה חמש מאות שנה.

הברכה על הכוסות בליל פסח

י. ויותר מזה, יש מנהגים שמרן פסק ולא הוא הראשון שקבע אותם, למשל מרן (ס"י תע"ד ס"א) כתב **לברך בליל פסח רק על הכוס הראשון והשלישי בלבד**, וזה כדעת הרא"ש (פסחים פ"י ס"י כ"ד), ואילו הרי"ף (פסחים כ"ד ע"א מדפי הרי"ף) והרמב"ם (פ"ח מהל' חמץ ומצה הל' ה-ה) סוברים אחרת ואומרים שכל כוס מצוה בפני עצמה וצריך לברך על כוס וכוס, אבל הרא"ש יאמר אה"ל כל כוס מצוה בפני עצמה, אבל זו ברכת הנהנין, ואם בירכת על אחד פטרת את השני כי אתה נמצא בסעודה אחת,

דרשת מרן הראשון לציון הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א

כבוד הקהל הקדוש קהל אהוב ונחמד, שבהתלהבות שלכם ודאי אתם מוסיפים כבוד לתורה וכבוד למועד, ומתרום ומתעלה כבודו של קודשא בריך הוא על ידכם, ובראשו מרנן ורבנן הגאונים הצדיקים והחסידים היושבים בשלחן הנשיאות, ועל ראש צבאינו מרן גאון ישראל ותפארתו רבנו מאיר מאזוז, ה' יאריך ימיו ושנותיו בבריאות איתנה ונהורא מעליא, ויזכה לקבל פני משיח צדקנו, עם כל ישראל אחינו אמן ואמן.

להתכבד אחד בחבירו

יט. ואמנם התפילה ודאי חשובה אבל צריך גם מעשה. ובמה נוכל לזכות שיתגלה כבוד מלכותו עלינו? ע"י שאנחנו נכבד זה את זה, ונכבד את תלמידי החכמים באמת, ונתבטל לפני חכמי הדור האמיתיים באמת. וגם תלמידי החכמים בינם לבין עצמם יתבטלו זה לזה, אז יתגלה כבוד מלכותו, כי מהו "כבוד מלכותו"? שכבודו ייראה על עבדיו ועל לומדי תורתו, ובה מתגלה כבוד שמים. ואם אנחנו מתחננים גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, וחלילה אנחנו לא משתדלים בזה במעשה, אז התפילה היא כמו צ'יק בלי כיסוי שלא יוכלו לפרוע אותו, לכן אנחנו צריכים להיות הדוגמא ולכבד זה את זה, התלמידים הצעירים והאברכים, וגם הרבנים צריכים תמיד להתכבד ולהשתבח זה בזה, ולא לחפש חלילה להתכבד בקלון חברו, שזה דבר שנעשה מצוי בימינו, והוא חמור מהעבירות החמורות ביותר.

גדולתו של מרן שליט"א

כ. וב"ה שיש לנו את ראש הישיבה שזה לא קשה לכבד אותו, כי רואים את החכמה ואת הקדושה שלו, וחכמתו בכל משלה, העיון המבעית שלו, הזכרון המפליא, וההיקף שאין לו גבולות. וגם בדברים שחכמי דורנו לא עסקו בהם, ופעם היתה לי הזדמנות לראות גלויה של חכמים גדולים ביותר לפני הרבה שנים, ששאלו את ראש הישיבה (שהיה אז יותר צעיר) בענייני עיבור, והשיב להם. ואני עצמי בזמן שהייתי בתפקיד הרב הראשי לישראל, קיבלתי שאלה עצומה מאיזה פרופסור (אוריאל כהן) שהוא מגדולי החוקרים בענייני הכוכבים ומסילותם, והוא מלומד ידוע בתחום הזה ויש לו שם גדול, ולפי החשבון שהוא עשה יוצא שכל שנה נחסרת שניה אחת, וברוב השנים נמצא שהחשבון שלנו בלוחות השנה לא מדויק לכאורה, והאמת שלא ידעתי בין ימיני לשמאלי כי איני יודע בזה שום דבר, ולכן מיד לקחתי את המכתב עם כל מה שבו ושלחתי לראש הישיבה, וביקשתי אותו נא בבקשה אם יוכל לכתוב לי תשובה, וראש הישיבה כתב לו תשובה על זה, ואח"כ הפרופסור הזה אמר לי: מי זה הרב הזה שיועד את כל מסילות השמים? ושלא נדבר על הדקדוק ועל הטעמים וכו', בכל מקצועות התורה בן פורת יוסף, וזה נקרא "החכם השלם" באמת. ואשרינו ב"ה שיש לנו דבר כזה, ואנחנו יכולים להתפאר ולהודות לה' שלא אלמן ישראל, וגם שלפעמים אנחנו חושבים אחרת מיד רואים את חסד ה' על יראיו, וכמו שכתוב "עמד ושתלן בכל דור ודור" (וימא ל"ח ע"ב), ובכל דור הוא שותל את הגדול שבדור, שיאיר את עיני חכמי הדור באור תורתו.

"את" ה' - לרבות תלמידי חכמים

כא. וכשאנחנו מבינים ומכבדים אותו ככה יכולים להגיע לכבד את ה'. ופירשתי פעם פירוש בזה (ואמרתיו אותו לפני מרן הרב עובדיה ע"ה, ונענע בראשו וראיתי שהוא שמח בו), על מה שכתוב (פסחים כ"ב ע"ב) ששמעון העמסוני היה דורש כל "אתין" שבתורה, עד שהגיע ל"את ה' אלהיך תירא" (דברים י"ג) פירש⁵, עד שבא רבי עקיבא⁶ ודרש "את ה' אלהיך" לרבות תלמידי חכמים, ולפ"ז גם "ואהבת את ה' אלהיך" (דברים י"ה) זה לרבות תלמידי חכמים, דהיינו לפחד מהם ולאהוב אותם. אבל היתה לי קושיא גדולה, כי אם ה' יתברך רוצה ללמד אותנו כבוד החכמים, דהיינו אהבת ויראת החכמים, אז למה ללמד אותנו ככה במלה "את"? וכי ה' תקצר או שהתורה קצרה ח"ו? הרי היא רחבה מני ים, וכי חסר איפה ללמד אותנו רק

זצ"ל, וזה היה ברור בלשונו של האר"י ושל רבי יהודה פתיה, ברור כמשם בלי ספק, וא"כ צא וחשוב כמה חשובה גם התקופה הזאת שלפני ביאת המשיח.
5. הוא פירש לא רק מאת ה' אלהיך תירא, אלא מכל האת"ן בכלל וביטל את שיטתו, כי אי אפשר בכל מקום לדרוש ורק לא לדרוש, אלא כיון שלא יכול לרבות דבר עם ה' אז פירש. (והם היו אנשי אמת, אם לא חולק אז פירש מהכלל).
6. שכוחו היה גדול, עד שמשם רבנו אמר לה' יתברך: אם יש לך את רבי עקיבא למה אתה נותן תורה על ידי (מנחות כ"ט ע"ב), אז מה נענה ומה נאמר?!

תורת ה' תמימה

טז. אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו, שאחרי אלפיים שנות גלות שהתפזרנו והוכינו שוק על ירך, ולא נחנו ולא שלוונו ולא שקטנו רק מדחי אל דחי הלכנו, לא נחסר אות אחת מתורתנו, ולא נחסרה מצוה אחת ממצוותינו, ולא קהילה אחת מכל קהילות ישראל, אלא הכל עומד על איתנו (יש מנהגים שהשרשים שלהם קדמונים ועתיקים), וזה לא מפני שמהוה נשכח ח"ו, אלא רוב ככל הדברים עומדים על תילם, וכמעט אין פרץ ואין יוצאת, וגם בכל הדורות ובכל המקומות לא חסרו מנהגים וגדולי תורה. והנה הקב"ה לא השבית לנו גואל, ואחרי השבר הגדול שנסתלקה העטרה והוסר הנזר של מרן גאון ישראל וגאון העולם, קודש קדשים רבנו עובדיה יוסף ע"ה, הקב"ה ישתבח שמו השאיר לנו את יבדל לחיים טובים וארוכים מרן ראש הישיבה, שאנחנו רואים אותו ונרגעים ומתנחמים, מתפייסים ומתעודדים, מקבלים תקוה ואומרים: לא אלמן ישראל, וכמה יש לנו להודות ולהלל על זה. אשרי הדור שראש הישיבה שריו בו, ויהא רעוא שלא יתייתם הדור ממנו לעולם.

גלה את שתי הכנפים החסרים

יז. אנחנו אומרים בתפילה: אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. ובגמרא (חגיגה י"ג ע"ב) שאלו, שהרי הנביא ישעיה אמר "שש כנפים שש כנפים לאחד" (ישעיה י"ב), ואילו חיזקאל הנביא אמר "וארבע כנפים לאחת להם" (חיזקאל א' ו'), ואיפה עוד שניים? ותירצו שבזמן שאין בית המקדש קיים נלקחו מהם שניים. והגאון הקדוש רבי אברהם אזולאי ע"ה (סב סבו של החיד"א), אמר שהשש כנפים הם ע"פ "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד"², כי הרי כתוב: "בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף" (ישעיה שם), אז בשמים יכסה פניו זה "ברוך שם", ובשמים יכסה רגליו זה "לעולם ועד", ובשמים יעופף זה "כבוד מלכותו", והשמים שחסרו אלו שתי הכנפים האמצעיים שבהם יעופף, וזהו "כבוד מלכותו". ועל זה אנחנו מתחננים לפני ה', אבינו מלכנו אלהינו גלה "כבוד מלכותך", כלומר גלה את שתי הכנפים החסרים שהם "כבוד מלכותו", כי הם חשובים שהם מרוממים ומעלים כביכול, שהרי "בשמים יעופף", ויש להם כח מיוחד.

"ושמתי כדכד שמשותיך"

יח. ופעם חשבתי לומר, שהרי כתוב שהשם הגדול שזה הוי"ה במילוי יודי"ן זה שם ע"ב, והוא גימטריא "חסד", וע"ב מתחלק לשלש - כ"ד כ"ד כ"ד (כלומר שלש פעמים עשרים וארבע זה שבעים ושתיים), אז יש בו שלשה כדים, וכתוב בנביא: "ושמתי כדכד שמשותיך" (ישעיה נ"ד י"ב), "כדכד" זה פעמיים "כד", וא"כ חסר עוד כד אחד³. אז חשבתי שזה השתי כנפים שחסרים, שהרי אם יש שש כנפים אז כל כנף זה י"ב ושתי כנפים זה כ"ד, ובהתחלה היה רק כד אחד, ובא הנביא ואומר "ושמתי כדכד", כלומר שה' ישיב שבותנו והיו שני כדים - "כדכד", ואילו הכד השלישי יהיה רק בזמן שיבוא המשיח ויבנה המקדש. וזה מה שאנחנו מתחננים: "גלה כבוד מלכותך עלינו", זה הכד השלישי שזה כבוד מלכותו, ולכן זו תפילה מיוחדת⁴.

2. וברוך שם וגו' זה לא פסוק, אלא משה רבנו הביא אותו מן המלאכים, ויעקב אבינו השתמש בו. ומורי רבי הגאון הקדוש רבי יעקב ניסן רוזנטל, דייק מלשון הרמב"ם (פ"א מהל' ק"ש ה"ד) שצריך לכוין בברוך שם וגו' כמו בפסוק ראשון של שמע ישראל עד כדי כך, וזה באמת נורא. וגם המקובלים כמו רבנו האר"י וכו' האריכו מאד בחשיבות ברוך שם כבוד וגו'.
3. ויש הרבה אריכות בענין זה, שבזמן שבת המקדש קיים כל השם היה במילואו ואח"כ בגלות הוא נחסר, ויש דברים עמוקים וארוכים בזה.
4. וראינו בדברי האר"י בעץ חיים (שער תמישי פרק ב'), שאומר שבזמן שישראל יחזור לארצם וישלטו בה אז יהיו שני הכדים (וזה הלשון שלו: "ישלטו בה"), והיתה לנו תמימה גדולה, שהרי כשישיב ה' שיבת ציון יהיו כל השלשה כדים, ולמה אומר רק שניים - "כדכד". (ונראה לי שרבי יהודה פתיה ע"ה כבר עמד על זה), אלא שמי שמדקדק שם יראה מפורש שהוא מדבר על התקופה שלפני המשיח. ובזמן עמדתו על זה עם רבי משה חזקוני

הופיע ספר

מאמר רחמים ב"כ

פי' נפלא על מסכת אבות,
על משלי ורות
וכן מוסרים ומשלים על
מעלת התורה ולומדיה
מאת מרן רבי רחמים
חי חויתה הכהן זצ"ל

ומצורף לזה האזהרות שנוהגים לקרוא בשבועות.

להשיג במכון 08-6727523 או ר' ישראל 0527159826

זכינו ת"ל ועלונו הקדוש "בית נאמן"
שיעורו של מרן ראש הישיבה שליט"א

נפוץ בארץ ובעולם בפ"י בעשרות אלפי עותקים

ועוד היד נטויה בעזה".

וכל אשר נשאו לכו הטהור

להיות שותף בהרמת קרן התורה זכינו הרבים והפצת הענק

בכל רחבי הארץ

ירים את תרומתו בבנק הדואר מס' ח-ן 7761990

או בכרטיס אשראי במשרדי

מוסדותינו הקדושים בטלפון 08-6727523.

ניתן לשמוע את השיעור

בשידור ישיר גם באתר:

www.ykr.org.il

לרפואת
חנינה רבקה בת אסנת

כאן במקום כזה בדוחק ובצער? עד שאחד מגדולי התנאים שמעון העמסוני פחד לדרוש ועזב את כל שיטתו, ואמנם רבי עקיבא היה יכול לדרוש, אבל למה ללמד ככה?

איך להגיע לאהבת וליראת ה'?

כב. ומכח הקושיא הזאת (ואני חושב שהיא קושיא גדולה) פירשתי שזה לא מחלוקת אם לדרוש את החכמים על יד ה' או לא, אלא שמעון העמסוני הבין שאם אני דורש מלת "את" זה אומר שהחכם הוא על יד ה', וכיון שהוא לא יכול לומר כן אז עזב הכל, עד שבא רבי עקיבא ואמר לו לא ככה הדבר, אלא כאן יש קושיא אחרת לגמרי, כתוב: "ואהבת את ה' אלהיך", איך נאהב את ה' וכי יש לנו מושג והשגה בה' יתברך? הרי "לא ישיגוהו משיגי הגוף", וכן "את ה' אלהיך תירא", איך נירא אותו? ממה אתה ירא? הרי אדם ירא רק מדברים שקולט במוחו. אבל כיון שהתורה מצווה על זה, אז איך מגיעים לאהבה וליראה את ה'? לכן אומר רבי עקיבא שבשביל זה התורה כתבה "את", שזה סולם לעלות ולהגיע עד לאהבה וליראה את ה', ומהו הסולם הזה? ומאיפה קונים אותו? מטמבור? אלא הסולם הזה הוא התלמיד חכם, וכשאתה אוהב את החכם ואתה ירא ממנו, בסוף תגיע לאהבת ה' וליראת ה', למה? כי אתה חושב לעצמך למה אני כ"כ אוהב את מרן ראש הישיבה? מה יש בו? הרי הוא אדם ככל האדם, אלא בגלל שהוא תלמיד חכם ירא ה' ועובד ה', ואם כל זה בגלל שהוא לומד תורה של ה' ואוהב את ה' וירא את ה', אז איך ה' עצמו? ואז מתלהבת ומתלהטת אהבת ה' ויראתו בלבך, ואת זה רבי עקיבא לימד, שה"את" בא להביא אותנו לאהבת ה' ויראתו.

לזכות לאהבת וליראת ה'

כג. וזה כינוס גדול של יראי ה' וחושבי שמו לכבודה של תורה, וב"ה שיש לנו סביב מי להתכנס ואת מי לכבד, "וראיתם אותו וזכרתם", וככה אנחנו יכולים להגיע⁷. ויהי רצון שזה לא יישאר כדבר שחולף, כי לפעמים הולכים הבייתה והיצר הרע הוא אומן, כשהוא רואה שעומדת להיות איזו התפעלות או איזו השפעה טובה, אז מה הוא עושה? מתחיל להביא דיבורים וסיפורים, כמו מה אמר החכם הזה ומה לא אמר החכם השני, מי דיבר ראשון ומי אחרון, מי דיבר טוב ומי דיבר פחות, ואז האדם מתעסק במיני קטניות והעיקר הולך לו. על כן אל תשימו לב לדברים השטותיים האלה, אלא נתרכז שמהכינוס הזה נוציא אהבת ה' ויראת ה', ובא לציון גואל במהרה בימינו, אמן ואמן.

7. מצ"ב מכתב (מתאריך כ"ז ניסן התשע"ו) שנשלח למרן רה"י שליט"א אחר הכינוס הגדול: לכבוד מרן ראש הישיבה הרה"ג רבי מאיר מזוז שליט"א השלום והברכה. שמחתי מאוד להשתתף בערב הנפלא והמרגש של "הקבלת פני רבו ברגל" אשר נערך באולמי "היכלי מלכות", הנוכחות היתה מכובדת ומרשימה מאוד, אוירת קדושה אפפה את האולם, שולחן הנשיאות ראוי לכל שבח, והדברים אשר נאמרו היו בטוב טעם ודעת. ובע"ה עוד נתברך בשורות טובות בקרוב אכ"ד. כל טוב, בריאות טובה איתנה ושלומה. ונהורא מעליא לו ולכל בני ביתו. עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו. בברכת התורה ולומדיה אביגדור יפת (ירד הסתדרות האנף הדתי)